

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

březen 2017

V Denním stacionáři Slunečnice na Halenkově, který patří do působnosti Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov, to zase pěkně žilo. Dralo se peří a byly zabíjačkové hody. Domáci i ti příchozí si to patřičně užili. Zpívalo se, povídalo, vzpomínalo, vtipkovalo, jedlo (a to jak sladké, tak masité)... A co je hlavní – hóóódně, ale opravdu hóóódně se smálo...

Foto Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

obsah

Duchovní slovo:

Requiem za kardinála Miloslava Vlka.....	2
Občanská a politická láska.....	3

Zprávy z arcidiecéze:

Lepší vlastní postel než.....	3
-------------------------------	---

Z farních a oblastních Charit:

Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vyškov, Zlín.....	4
---	---

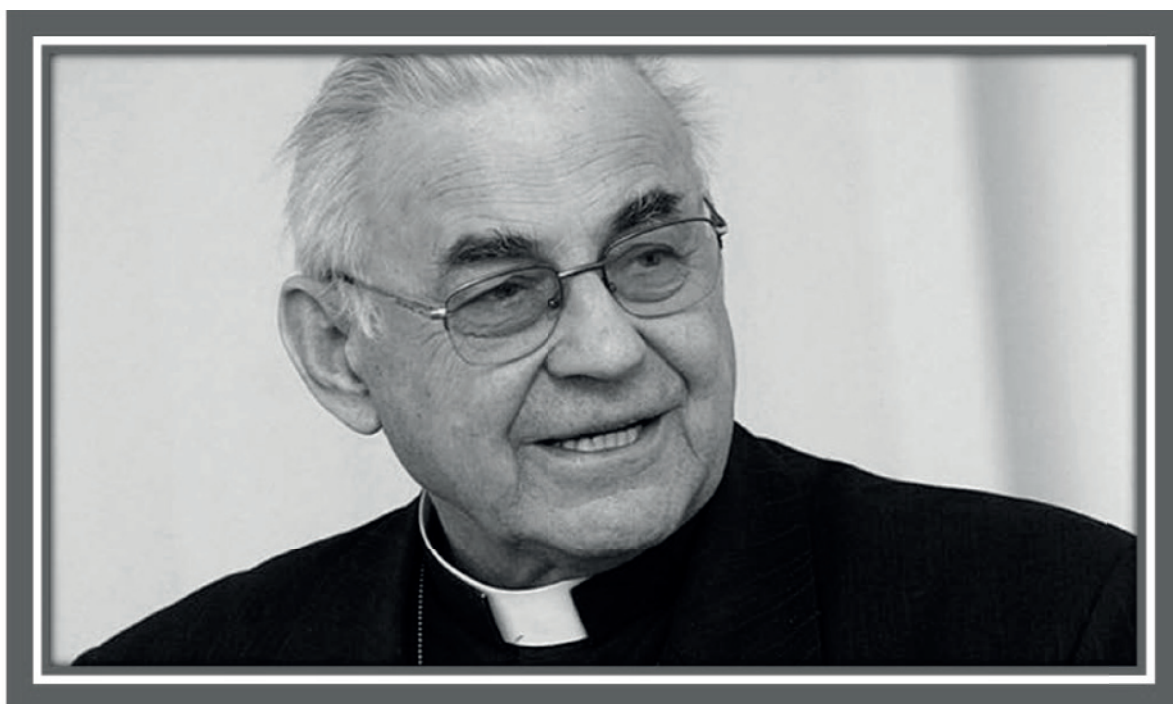
CARITAS – VOŠs Olomouc:

Hostili jsme návštěvu z partnerských škol v USA.....	16
Nová partnerství v Mexiku.....	16

Humanitární pomoc:

Péče o mentálně postižené děti, sociální podnikání.....	16
Charita ČR bude v Iráku blíže potřebným.....	19
Millerův mraveneček baví haitské děti.....	20

DUCHOVNÍ SLOVO

REQUIEM

za kardinála

Miloslava Vlka

(17. 5. 1932 – 18. 3. 2017)

R. I. P.

„Nejkrásnější král“. To byla slova otce kardinála pár hodin před tím, než odešel. V posledních dnech už mluvil velmi málo, byl příliš vyčerpaný. „Kdo je nejkrásnější král?“ ptala se ho lékařka, která mu byla v tu chvíli nablízku. „Ježíš Kristus,“ odpověděl.

Milí charitní spolupracovníci,

v tomto čísle vám předkládám závěr encykliky Laudato si, ve kterém nám papež František klade na srdce, že k péči o přírodu patří neoddělitelně i péče o naše vzájemné vztahy.

P. Bohumír

V. Občanská a politická láska

228. Péče o přírodu je součástí životního stylu, který zahrnuje schopnost žít spolu a společně. Ježíš nám připomněl, že Bůh je náš společný Otec, který z nás činí bratry. Bratrská láska může být jedinečnou nezištnou, nikdy nemůže být odměnou za to, co uskutečnil druhý, ani závdavkem toho, co doufáme, že učiní. Proto je možné milovat i nepřátele. Tatáž nezištnost nás vede, abychom milovali a přijímali vítr, slunce či mraky, třebaže nepodléhají naší kontrole. Proto můžeme mluvit o všeobecném bratrství.

230. Příklad svaté Terezie z Lisieux nás vybízí, abychom praktikovali malou cestu lásky, neztráceli příležitost k laskavému slovu, úsměvu, jakémukoli malému gestu zasévajícímu pokoj a přátelství.

231. Láska, plná malých gest vzájemné péče, je také občanská a politická a projevuje se všemi činy, které se snaží vytvářet lepší svět. Láska ke společnosti a zasazení o společné dobro jsou význačnou formou dobročinné lásky, která se týká nejenom vztahů mezi jednotlivci, ale také „společenských, ekonomických a politických makrovztahů.“ [156] Proto církev navrhla světu ideál „civilizace lásky.“ [157] Sociální láska je klíčem opravdového rozvoje: „Aby se společnost stala lidštější a důstojnější člověka, je třeba přehodnotit lásku v sociálním životě na úrovni politické, ekonomické a kulturní a učinit z ní stálou a nejvyšší normu jednání.“ [158] V tomto rámci spolu s význa-

mem malých každodenních gest nás sociální láska vybízí myslet na velké strategie, které účinně zastaví zhoršování životního prostředí a povzbudí kulturu pečování, která prostoupí celou společností. Kdo rozpozná Boží povolání vložit se spolu s druhými do těchto sociálních pohybů, musí mít na paměti, že jde o součást jeho spirituality, že je to úkon dobročinné lásky, a tak zraje a posvěcuje se.

232. Ne všichni jsou povoláni pracovat přímo v politice, ale ve společnosti vzkvétají rozmanitá sdružení, která se zapojují ve prospěch společného dobra, brání přirozené a městské životní prostředí.

VII. Trojice a vztahy mezi tvory

238. Otec je posledním zdrojem všeho, milující a spojující základ všeho, co existuje. Syn, který Jej odráží a skrze něhož je všechno stvořeno, se spojil s touto zemí, když nabyl podoby v Mariině lůně. Duch, nekonečné pouto lásky, je vnitřně přítomen v srdci všeho bytí, oživuje a podněcuje nové cesty. Svět byl stvořen třemi Osobami jako jediným božským principem, ale každá z nich uskutečňuje toto společné dílo podle vlastní osobní totožnosti. Proto „když s úžasem nazíráme všechno, co existuje, v jeho velikosti a kráse, musíme chválit celou Trojici.“

VIII. Královna veškerého stvoření

241. Maria, matka pečující o Ježíše, pečuje nyní se zanícením a s mateřským bolem o tento raněný svět.

IX. Dál než slunce

243. Na konci se setkáme tváří v tvář s nekonečnou krásou Boha (srov. 1 Kor 13,12) a budeme moci s radostným úžasem číst tajemství všeho bytí, které bude mít spolu s námi účast na plnosti bez konce.

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Lepší vlastní postel doma než lůžko v nemocnici.

Charita nabízí domácí zdravotní péči

Arcidiecéze olomoucká - Podávání injekcí, převazy ran, rehabilitační cvičení či doprovázení při umírání. To a mnohem víc nabízí služba Domácí zdravotní péče. Charita ji poskytuje už od počátku 90. let.

V současnosti vyjíždějí za nemocnými či staršími lidmi v Arcidiecézi olomoucké zdravotní sestřičky z 23 Charit. „Jen za rok 2015 sestřičky ošetřily 8 218 klientů. Většinou jsou to lidé, kteří potřebují zdravotní péči, ale přitom na tom nejsou tak špatně, aby museli zůstat v nemocnici. Jsou mezi nimi starší lidé, pacienti po operacích nebo po cévních mozkových příhodách. Staráme se ale i o mladší pacienty, například s roztroušenou sklerózou,“ sděluje Jitka Richterová, metodik zdravotních a sociálních služeb Arcidiecézní charity Olomouc. Podle ní by bez domácí péče pacienti museli do nemocnice či pobytového zařízení. Taková péče by byla nejen dražší, ale pro spoustu pacientů i stresující, což může vést ke zhoršení jejich zdravotního stavu. Doma jsou mezi svými blízkými a jsou zato vděční. Stejně tak jejich příbuzní.

Zdravotní sestry Charity jsou k dispozici pacientům 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. K některému klientovi dojíždějí dvakrát týdně, k jinému ale i třeba třikrát za den. „To je například u lidí, kteří musí pravidelně jíst a dostat dávku inzulínu. I když frekvenci návštěv a obsah zdravotních úkonů, které je u pacienta třeba provést, určuje lékař, sestra musí umět sledovat všechny klinické projevy onemocnění a případné komplikace léčby. Musí být schopna rozpoznat změnu zdravotního stavu, kdy nemůže předepsaný lék pacientovi podat. Pokud taková změna nastane, musí ihned informovat lékaře, aby rozhodnul o dalším postupu a nedošlo tak k poškození pacienta,“ pokračuje Jitka Richterová. Aktuálně působí pod taktovkou Charity v celé Arcidiecézi olomoucké 166 zdravotních sester.

O nemocné pečovat jedině srdcem

Tato práce je velice obtížná, na sestry jsou kladeny velké odborné požadavky, musí mít za sebou několikaletou praxi u pacientů upoutaných na lůžko a musí umět perfektně řídit auto-

mobil, protože si často razí cestu k pacientům domů náročným terénem. Pečovat o nemocné nebo je doprovázet při umírání je navíc psychicky náročné. Mnohdy se tak pracovní vztahy sestřiček a jejich svěřenců prohloubí. „Taková práce se musí dělat srdcem, jinak to nejde. Je to naplňující, třeba když vidíme, že člověk odejde tak, jak si přál - mezi svými. Také jeho rodina je spokojená, že to všechno s naší pomocí zvládla,“ říká jedna ze sester Charity Šumperk Dagmar Remešová.

Domácí péči se věnuje i Ludmila Nováková z Charity Zábřeh, a to už od roku 1994. „Tato práce má smysl a co nás nabije a povzbudí, to je poděkování. Poděkování patří ale i rodinám našich klientů, kteří nám umožní v těžkých chvílích vstoupit do svého soukromí,“ dodává zábřežská sestra.

Boj o život místo rehabilitačního cvičení

Běžná návštěva zdravotní sestry Charity může někdy zachránit i život. Například starší paní, která žila sama v bytě panelákového domu na Šumpersku. Žena byla po cévní mozkové příhodě a lékař jí naordinoval rehabilitační cvičení. To přijížděla k ženě domů vykonávat zdravotní sestřička z Charity. Jednoho dne, právě když dorazila na místo, paní dostala záchvat. Rychle! Zavolat záchranku a masírovat srdce do příjezdu lékařů. Podařilo se a paní byla zachráněna.

Zajímavosti

Sníh jako bariéra. Například sestřičky Charity na Novohrozenkovsku se k některým klientům v zimě autem nedostanou. Na samoty zapadané sněhem se tak vydávají na skútru s horskou službou.

Sterilizovat mezi domácími zvířaty. V odříznutých vesničkách se často sestřičky dostávají do domácností, kde musí nejdříve odehnat psy a slepice, občas zavítají i do domků s hliněnou podlahou. I zde je třeba udělat pacientovi sterilní převaz ran nebo odebrat krev.

Knihy živých. Díky ní zůstanou žít již zemřelí pacienti vzpomínkách pracovníků Charity Zábřeh. Ti do stránek vepisují, kdy jejich klient zemřel, a symbolicky mu zapálí svíčku. Po roce či delší době od úmrtí pacienta některé zdravotní sestřičky zavolají pozůstalým nebo je osobně navštíví.

Domácí zdravotní péče je hrazená z veřejného zdravotního pojištění. Zdravotní pojišťovna však hradí jen část nákladů, které tato služba stojí, zbylé náklady zajišťuje Charita.

Zájemci o zdravotní domácí péči se mohou informovat u praktického lékaře, který tuto službu předepisuje. Poukaz na domácí ošetření obdrží také od lékaře, který je propouští z nemocnice.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Sv. Rodiny Luhačovice

Adventní benefiční koncert pro Charitu Luhačovice podpořil její další činnost

Luhačovice, 6. 12. 2016 – Na 9. Adventním koncertu pro Charitu Luhačovice zahráli a zazpívali žáci a pedagogové Základní umělecké školy Luhačovice a hosté z pěveckých sborů Puellae Carminum a Leoše Janáčka. Vystoupili v kostele Svaté Rodiny v Luhačovicích na podporu další činnosti místní Charity Luhačovice v pátek 2. prosince.

Závěrečnou tečkou po pátečním vánočním řemeslném jarmarku s celodenním programem před radnicí a rozsvěcováním vánočního stromu v Luhačovicích se stal Adventní benefiční koncert Charity Luhačovice. Žáci a pedagogové hudebního oboru ZUŠ Luhačovice si připravili svůj program, který zahájil žestový soubor. Potěšili posluchače například ve hře na flétnu, kytarovým duem, hrou na varhany, sólovým i sborovým zpěvem. V závěru koncertu vystoupili členové z pěveckých sborů Puellae Carminum a Leoše Janáčka, kteří si pouze pro příležitost této benefice připravili několik adventních písní.

Výtěžek z benefičního koncertu činí 23 980 Kč a bude věnován na další činnost Charity Luhačovice. Poděkování patří všem, kteří přišli či pomohli jinak a dali svým příspěvkem najevo, že Charita Svaté Rodiny je pro ně důležitá.

Na konci benefičního koncertu se ředitelka Charity Svaté rodiny Luhačovice Mgr. Lenka Semelová, DiS., rozloučila se všemi těmito slovy: „Děkuji i vám všem, kteří jste stále ochotni pomáhat druhým, především potřebným lidem. Advent - to je doba lidskosti, udělejme z něj dobu, kdy se alespoň na chvíli zastavíme a zažijeme pocit sounáležitosti. Každý dar nemusí mít velkou materiální hodnotu, proto i my jsme pro vás připravili dnešní večer, který je malým, ale doufám, že o to milejším dárkem.

Charita Luhačovice je zde pro všechny, kteří chtějí změnu, kteří se cítí osamělí a izolovaní, protože to tak být nemusí. Přijďte mezi nás

posedět, popovídat si a strávit klidný čas v dnešní uspěchané době. Cílem dnešního večera je získat finanční prostředky na činnost Charity Luhačovice, být zde pro všechny, a především pro ty nejpotřebnější.“

Mezi společnostmi, které Charitě svou podporu vyjádřily, především svou podporou této akce s konkrétním záměrem a patří jim velký dík, jsou: Farnost Luhačovice, Město Luhačovice, MDK Elektra, dále společnosti FAKT Pozlovice, Hotel Vega s.r.o., Hydraulika Petráš, VAVRYS CZ, Vincentka a.s. a Zálesí a.s.

*Anna Martincová,
Foto Tomáš Semela*

Kašpar+ Melichar+ Baltazar+ vykoledovali na Luhačovicku v mrazivém počasí skoro 340 000 Kč

Tříkrálové koledování se v Luhačovicích uskutečnilo 7. ledna 2017. Ani velký mráz neodradil všech 23 skupinek v Luhačovicích a dalších 28 v městských částech a v okolních obcích od koledování. Celkově se na Luhačovicku vykoledovalo přesně 339 962 Kč.

„Měli jsme nachystanu také krizovou variantu, že pokud koledníci nedorazí, budeme koledovat ještě příští sobotu 14. ledna 2017, dopředu jsme však dětem, rodičům ani vedoucím nic neoznamovali, a byli jsme mile překvapení, že většina koledníků i vedoucích bez problémů dorazila. Bylo ale opravdu hodně mrazivo, lidé však byli ke skupinkám milí, pouštěli je ohřát se dovnitř a nabízeli teplý čaj,“ informovala ředitelka Charity Mgr. Lenka Semelová.

I v letošním roce koledovalo hodně malých dětí z mateřské školky, někteří dárči otevírali dveře se slovy „Jé, vy jste tak malíci a krásní, tak to my vám do kasičky ještě přidáme,“ vzpomíná jedna z Tříkrálových vedoucích paní Jolana Kozubíková, která již chodí s Tříkrálovou sbírkou několik let. Celkově tedy koledovalo 51 skupinek koledníků, v letošním roce někde i se čtyřmi králi, takže celkově více než 200 koledníků přinášejících do domácností radostnou zvěst o narození Ježíše. Nad dveřmi nechávali nápis K+ M+ B+, který žehná jejich domu.

Výsledky koledování v jednotlivých obcích:

Luhačovice	116 709 Kč
Kladná-Žilín	10 830 Kč
Polichno	10 780 Kč
Řetechov	10 121 Kč
Ludkovice	23 492 Kč
Biskupice	24 054 Kč
Pozlovice	46 860 Kč
Podhradí	14 440 Kč
Dolní Lhota	26 204 Kč
Horní Lhota	23 708 Kč
Sehradice	32 764 Kč
Celkový výtěžek	339 962 Kč

Velmi děkujeme všem za vlídné přijetí koledníků, za poskytnutí teplého čaje na zahřátí. Jako každý rok část výtěžku putuje na přímou pomoc rodinám s dětmi v našem regionu, a další část na rozvoj sociálních služeb Charity Luhačovice.

Velmi děkujeme všem pracovníkům měst a obcí, kteří nám pečeti pokladničky a počítají celkový výtěžek. Děkujeme všem vedoucím skupinek, kteří se ochotně zapojili, a také malým tříkrálovým koledníkům, letošní pomoci v mrazivém počasí si obzvlášť vážíme. Děkujeme všem za příspěvky do této celorepublikové sbírky, věříme, že i vám přinesli naši tříkráloví koledníci radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět skrze dítě narozené v betlémských jeslích.

Také přes 20 koledníků z Luhačovicka vyrazí 8. ledna 2017 do Brna na Tříkrálový koncert.

Mgr. Karel Adámek,
místní koordinátor Tříkrálové sbírky
Mgr. Lenka Semelová,
ředitelka
Foto: Lukáš Hýsek

Tříkráloví koledníci a jejich asistenti si užili dopoledne na plovárně Luhačovice

V sobotu 11. 3. 2017 Charita Svaté rodiny Luhačovice a Římskokatolická farnost v Luhačovicích pozvala tříkrálové koledníky a jejich asistenty na Městskou plovárnu v Luhačovicích. Akce byla pořádána pro všechny koledníky, kteří v první lednovou sobotu putovali dům od domu na území luhačovické Charity a přinášeli lidem radostné poselství o narození Páně. Cílem této akce bylo odměnit všechny děti a jejich asistenty, ale také šlo samotné neformální setkání koledníků.

Díky zapojení dobrovolných koledníků a jejich asistentů jste v letošním roce darovali na pomoc lidem v nouzi a podporu charitního díla částku 339 962 Kč. Z této částky se celých 58 % vrátí přímo do regionu Luhačovicka, ať již na podporu samotných sociálních služeb Charity Luhačovice nebo pro přímou pomoc rodinám s dětmi a potřebným lidem.

Nabídka setkat se na plovárně využilo kolem 70 koledníků nejen z Luhačovic, ale i okolních obcí, např. Řetechova, Pozlovic, Hor-

ní Lhoty, Ludkovic, Biskupic, Podhradí a dalších obcí. Děti i dospělí prožili příjemné chvíle v bazénu i na atrakcích jako je divoká řeka, parní sauna aj. Všichni si odnesli pěkné zážitky z krásně stráveného sobotního dopoledne.

Poděkování patří také vedení Sportovního centra Radostov a zaměstnancům Městské plovárny za jejich vstřícnost a pomoc při uskutečnění této akce.

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Mgr. Karel Adámek
koordinátor dobrovolníků

Ministerstvo vnitra ČR
odbor prevence kriminality

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov Tříkrát nej pro valašskou Charitu

Nemožné se stalo skutečností. I tak by se dal krátce charakterizovat projekt „Cesta za kvalitním životem seniorů na Valašsku“, který byl slavnostně ukončen na konferenci v pátek 24. února ve Velkých Karlovicích za účasti zástupců Ministerstva financí ČR i Velvyslanectví Švýcarské konfederace.

Projekt, který vycházel z Programu švýcarsko – české spolupráce byl zaměřen na rozvoj terénních a ambulantních sociálních služeb. Jeho realizátorem byla Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov, která v pohraničním regionu Valaška poskytuje tyto služby již 25 let. Partnery projektu byly Charita Vsetín, Charita Valašské Meziříčí a Diakonie Valašské Meziříčí.

A o co vlastně v projektu šlo? Krátce řečeno - od švýcarských partnerů získala Charita Svaté rodiny a její partneři 28 miliónů korun, které pak následně použila k zakoupení 30 osobních vozidel 4x4, 3 speciálně upravené pro vozíčkáře a jeden mikrobuse. Dále byl pořízen velký počet kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, nábytek, IT technika. Navíc proběhla řada školení pro pracovníky.

„Charita tady - přímo tady v tomto kousku Valaška, dělá naprosto úžasnou věc,“ rozohňuje se MUDr. Iva Holmerová, známá česká gerontoložka, která byla na konferenci také přítomna. „Jsem konster-nována v tom nejlepším slova smyslu, že všechny prostředky onoho velkého grantu byly vynaloženy na to, aby lidé setrvali v domácím prostředí, tak, jak si vlastně každý z nás přejeme a jak to také všechny výzkumy doporučují. Víme, že populace stárne. Lidé budou potřebovat služby a chtějí dožít doma. Když se podívám do praxe – víte, jaký je dnes největší problém? Je to v zajištění terénních služeb, v propojení zdravotně-sociálních služeb a řešení problematiky hůře dostupných míst. Což právě tento projekt Charity Svaté rodiny v Novém Hrozenkově řeší... Ode mne má všechna nej, nej, nej.“

ren

Snažím se být jedním z nich, říká fotograf Josef Vrážel

Když se na Facebooku objevily jeho snímky z letošní charitní Tříkrálové sbírky, získávaly jeden like za druhým (pro nás, kteří se v této moderní terminologii neorientujeme – like rovná se něco jako pochvala). Řeč je o **Josefu Vráželovi** (1966). Právě on je autorem výstavy fotografií „Svět Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov“, která byla 2. března zahájena v Domě pokojného stáří v Novém Hrozenkově. Výstava fotografií je součástí oslav k 25. výročí organizace a v Domě pokojného stáří potrvá do 30. dubna.

Jak vlastně tento zajímavý projekt vznikl?

Asi před rokem mě oslovila moje jmenovkyně Lenka Vráželová (zástupce ředitele Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov – pozn. redakce), zda bych pro Charitu nemohl občas něco nafotit. Nadšeně jsem souhlasil. Zapadalo to do mého dlouhodobého cyklu o lidech Valaška - Horního Vsacka. Velmi rychle jsem však zjistil, že téma Charity si zaslouží samostatný cyklus. Věřím a doufám, že současná výstava je jen začátek dlouhodobě-

šího a časově neomezeného cyklu o obětavých zaměstnancích Charity Nový Hrozenkov a jejich klientech.

Co se týče samostatné práce, byl jste nějak omezen?

Nikoliv. Dostal jsem zcela volný prostor k tvorbě. Maximálně vstříc mi vychází Jana Orságová (vedoucí Charitní pečovatelské služby – pozn. red.) při plánování focení v terénu. Od děvčat ze stacionáře Slunečnice v Halenkově dostávám pravidelně informace o připravovaných akcích. Jediné omezení cítím v mých časových možnostech.

Která z vystavovaných fotografií je vám nejbližší?

Nemám k žádné z vystavovaných fotografií nějaký speciální vztah. Jako fotograf se spíše snažím od osobních prožitků co nej-

více odpoutat, jinak bych nemohl být při výběru fotografií objektivní.

Naopak při samotném fotografování je mým cílem ztotožnit se s fotografovanými. Snažím se být jedním z nich. Jsem přesvědčen, že pokud bych se při focení odpoutal od osobních prožitků, nutně by se do fotek vkradl chladný kalkul a citlivé oko diváka by to poznalo.

A víte, že přesto jednu fotografii vzpomenu? Je to snímek pana Maliny, sedícího s čagánkem, v popředí s rozmazanými spojenými rukama.

Proč právě tato fotografie?

Ani ne tak pro svou obrazovou kvalitu, ale proto, že se pan Malina výstavy nedožil a já ho již nestačil navštívit.

Z vašich slov je znát, že se vám lidé, které jste fotografoval, jejich osudy, tak nějak dostaly pod kůži. Nemohu se tedy nezeptat - co vám osobně tento projekt přinesl?

V prvopočátku jsem měl opravdu jen velmi rámcovou představu o činnosti Charity. Až právě díky focení jsem brzy pochopil, že ta potřebná a náročná práce lidí v Charitě je v mém okolí jen málo doceněná. Fascinuje mě to, že děvčata své zaměstnání neberou jen jako práci, ale i jako poslání. Je úžasné sledovat osobní vztah děvčat ke klientům. Prostě jejich činnost má smysl a já bych byl moc rád, kdyby mé fotky pomohly k rozšíření povědomí o této nelehké práci.

ren

Charita Olomouc

Postní almužna je příležitostí projevit víru skutky

Během Popeleční středy či 1. neděle postní obdrželi věřící v kostele papírovou schránku „postničku“, kterou mají po celou postní dobu ve svých domovech. Do schránky vkládají finanční prostředky, které ušetřili odříkáním si během čtyřicetidenního postního období. Darovaný výtěžek poslouží prostřednictvím Charity těm, kteří se nacházejí v tíživé situaci. Doprovodný letáček almužny vybízí věřící slovy Ježíše Krista: „Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš nebeský otec.“

Postní sbírka je viditelným vyjádřením praktické pečující lásky Církve, jejímž smyslem je pomoci bližnímu v nouzi všude tam, kde už nepostačují vlastní síly či kam nedosahuje sociální systém státu. Největším přikázáním je přikázání lásky: „Miluj Hospodina, Boha svého z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.“

Pisatel Jakubova listu se zabývá viditelným vyjádřením víry skutky: „Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: ‚Bud'te s Bohem - ať vám není zima a nemáte hlad, ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.“ V loňském roce tak bylo v jedné z olomouckých farností pomoci například rodině, která vychovává pět dětí. „Nejmladšímu chlapci s diagnostikovanou mozkovou obrnou tak mohlo být díky postní almužně pořízeno speciální trojkolo,“ uvedla Terezie Tábořská z Charity Olomouc. Nikdo nežijeme sám sobě, všichni máme kolem sebe bližní. Jsme-li všímavými, postačí i nepatrná drobnost, která nás upozorní na skrytý nedostatek těch, které máme ve své blízkosti.

Cílem snahy předvelikonočního postního období je rozvíjet kontakt mezi Charitou a jednotlivými farními společenstvími, rozši-

řovat schopnost farníků vnímat potřeby druhých a materiálně i duchovně podporovat ty, kteří potřebují naši pomoc. Postní almužna tak nabízí možnost zvolit konkrétního adresáta pomoci a lístek s jeho jménem vložit do „postničky“. Své projekty k podpoře navrhují i samy farnosti přímo tam, kde byly finance získány.

„Synu můj, neodmítej chudému živobytí a nenechávej chřadnout ubožáka. Nenech trpět toho, kdo má hlad... nedopusť, aby potřebný zchradl, než mu dáš almužnu. Ať tvá ruka není natažena, má-li dostávat, a zavřena, má-li dávat.“ (Sírachovec 4, 1-31)

Postní almužna je příležitostí pro každého z nás otevřít dlaň...

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Pro lidi bez domova se sníženou soběstačností

V Olomouckém kraji chybí služba pro nemocné lidi bez domova, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých. Jedná se o lidi se zdravotním postižením, kteří například v důsledku amputace přišli o nohu nebo jsou v rekonvalescenci po nemoci či úrazu, i o lidi nalézající se v hraniční situaci v důsledku psychických omezení, duševních onemocnění a závislostí. V nejbližších letech plánuje Charita Olomouc přesun části stávajících služeb do nově získaných prostor v Olomouci-Řepčíně. Uvolněné místo ve Wurmově ulici tak bude do budoucna sloužit lidem bez domova se sníženou soběstačností. Nová služba nabídne nemocným lidem ocitajícím se na ulici nejen nutné zázemí, ale především potřebnou péči a pomoc při sebeobsluze. „Pokud nás v současné době žádá o podporu nemocný člověk bez přístřeší, jsme bezmocní. V rámci střediska Samaritán můžeme nabídnout pomoc pouze těm, kteří jsou soběstační. V praxi se však na ulici setkáváme s nemocnými lidmi vyžadujícími zvláštní péči. Pro tuto specifickou skupinu není na Olomoucku odpovídající služba,“ sdělil Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán.

Nejčastěji se s případy nemohoucích lidí bez domova setkávají sociální pracovníci přímo v terénu: „Víme o několika lidech žijících v provizorních podmínkách, kteří se z důvodu vyššího věku nebo zdravotních problémů neobejdou bez pomoci svého nejbližšího okolí. Například těžce nemocný muž žije po komplikované operaci v zahradní chatce, kde se o něho starají spolubydlíci v podobné sociální situaci,“ potvrzuje terénní pracovník Tomáš Pavlíček. Nově vzniklá služba pro lidi bez zázemí se sníženou soběstačností bude sídlit ve Wurmově ulici v místě, kde se nyní nachází azylový dům. „Z toho důvodu je nutné realizovat změny ve službách střediska Samaritán. Abychom uvolnili prostory ve Wurmově ulici pro nemocné lidi bez přístřeší, plánujeme přesunout část kapacity azylového domu do lokality Řepčín,“ uvedla ředitelka Charity Olomouc Ludmila Gottwaldová.

Jde o masivní projekt vyžadující množství dalších zdrojů a společného úsilí. K jeho samotnému zřízení je třeba řady investic do přípravy objektu v místní části Řepčín i ve Wurmově ulici. „Veškeré kroky realizujeme v souladu se zákonem o sociálních službách, s Komunitním plánem města Olomouce a podle Střednědobého plánu Olomouckého kraje. V této chvíli připravovaná reorganizace služeb střediska Samaritán pro lidi bez domova závisí na přípra-

vovaném investičním projektu a stavebním povolení,“ dodává Petr Prinz. Pro vznik nové služby pro lidi bez domova se sníženou soběstačností, včetně přesunu azylového domu do lokality Řepčín, získala Charita Olomouc podporu arcibiskupa Mons. Jana Graubnera.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Svitavy Žehnání nových prostor

Při příležitosti děkanátního setkání kněží ve čtvrtek 16. března 2016 požehnal prezident ACHO, Mons. Bohumír Vitásek, Charitě Svitavy nové prostory v Polní ulici č. 2. Zde sídlí od února letošního roku Charitní pečovatelská služba a v nejbližší době zde také zahájí provoz detašované pracoviště Centra denních služeb – Světlinka. Dílna u Pata a Mata, kterou vede Václav Hruška, bude v brzké době sousedit s dílnou výtvarnou a také šicí. Prostory tak pomohou rozšířit kapacitu centra, dovolí trávit radostný čas tvoření většímu počtu lidí, než bylo doposud možné. Účastníci děkanátní rady, a tedy i žehnání nové budovy, se seznámili s novým působišťem Charity a zároveň s ukázkami tvorby klientů, s výsledky společného snažení.

*Miriám Holubcová, DiS.,
pastorační asistentka*

Oblastní charita Uherský Brod

Brodská Charita navázala spolupráci s kolegy z Trnavy

Zhruba před rokem se ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť a jeho kolega ze slovenské Trnavské arcidiecézní charity Miroslav Dzurech dohodli na možnosti navázání spolupráce obou subjektů. Nezůstalo jen u slov. Ve středu 15. února vyjel z Uherského Brodu plně naložený charitní automobil. „Klientům trnavské Charity jsme vezli paštiky, konzervy, Sunar, pleny, jednorázové holicí strojky a další potraviny a materiální pomoc. Od slovenských kolegů jsme zase obdrželi zánovní, ale velmi zachovalou pračku pro jednu potřebnou maminku s malým dítětem, která nás požádala o pomoc,“ vysvětlil vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci v Uherském Brodě František Bílek, který ředitele brodské Charity doprovázel.

Ředitelé obou Charit si vyměnili řadu pracovních zkušeností a nápadů. „Jsem za toto setkání s brodskými kolegy velmi vděčný. V mnoha ohledech bylo pro mě motivující,“ podotkl Miroslav Dzurech. Spokojenost netajil ani ředitel brodské Charity. „Spolupráce se slovenskými kolegy, ale i dalšími Charitami, je pro nás vítaným přínosem, možností srovnání vzájemných zkušeností a hledání dalších cest v naší práci. A když si ještě vzájemně můžeme vyjít vstříc a pomoci našim

klientům, je taková spolupráce dvojnásob užitečná,“ konstatoval Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
Oblastní charita Uherský Brod

Úspěšný hokejista Miloslav Gureň podpořil klienty brodského azylového domu

Podpořit klienty Azylového domu pro matky s dětmi v tísní se rozhodl známý hokejista Miloslav Gureň z Uherského Brodu. „Nabídka pana Gureně na obdarování našich klientů byla pro mě překvapením. Jednoho dne před Vánoci mi zazvonil telefon a na druhém konci mi pán, který se představil jako Miloslav Gureň, nabídl finanční dar pro naše klientky s dětmi. Pozvala jsem pana Gureně k osobnímu setkání do azylového domu, při kterém došlo i na předání daru,“ vysvětlila vedoucí Azylového domu pro matky s dětmi v tísní Jana Jurásková. „Z části finančního příspěvku Miloslava Gureně jsme pořídili povlečení pro naše klienty, druhou část jsme rozdělili mezi matky, jako příspěvek na potraviny a dárky pro jejich děti,“ dodala Jana Jurásková.

V pátek 3. února přišel Miloslav Gureň do Azylového domu pro matky s dětmi v tísní znovu. To především proto, aby převzal od maminek i dětí poděkování. „Moc děkujeme za váš dar. Věnuju vám andílka, kterého jsem vyrobil. Ten andílek vás bude stále ochraňovat,“ řekl při předání dárku hokejistovi syn jedné z maminek – klientek brodského zařízení.

Miloslav Gureň své rozhodnutí, proč se rozhodl věnovat finanční dar azylovému domu, vysvětlil slovy: „V Kanadě a v Rusku, kde jsem působil jako hokejista, byly podobné aktivity sportovců na denním pořádku. Chodili jsme za podobným účelem do dětských domovů, nemocnic a podobně. Mně se tento zvyk velmi líbil, a tak jsem si říkal, že by bylo dobré v těchto aktivitách pokračovat i po mém návratu do Uherského Brodu. A proč jsem si vybral právě azylový dům? Většina klientek se tam dostala kvůli nepříznivé životní situaci. A na jejich děti osud rodičů dolehl také, proto si myslím, že si pozornost a podporu rozhodně zaslouží,“ poznamenal skromný dárc.

Jedenačtyřicetiletý Miloslav Gureň je úspěšný hokejista, který má za sebou řadu angažmá v prestižních hokejových klubech

v tuzemsku i v zahraničí. Působil například v české lize - AC ZPS Zlín, pak také v kanadsko-americké NHL, v klubu Montreal Canadiens, a rovněž v ruské KHL, například v týmu HK Sibir Novosibirsk. Má za sebou několik startů v českém národním hokejovém týmu. V současné době hraje v uherskobrodském hokejovém týmu HC Uherský Brod, kde působí především jako předseda.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Potravinovou i materiální pomoc obdrží zájemci z regionu v Uherském Brodě

Možnost získat zdarma potravinovou a materiální pomoc mají lidé na Uherskobrodsku. Děje se tak díky zapojení Oblastní charity Uherský Brod do operačního programu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR financovanému z Fondu evropské pomoci (FEAD). Tento program nese název Potravinová a materiální pomoc nejchudším osobám.

„Tato pomoc je anonymní a řídí se podle pravidel našeho Centra potravinové a materiální pomoci, tak, aby nemohlo dojít k jejímu zneužití,“ vysvětlil vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci (CPMP) v Uherském Brodě František Bílek. Potravinové balíčky a další sortiment slouží klientům Oblastní charity Uherský Brod, tedy lidem bez přístřeší, maminkám s dětmi v uherskobrodském azylovém domě a žadatelům v krizové sociální situaci, kteří žádají o pomoc v rámci CPMP.

„Zájemci mohou získat například trvanlivé potraviny, jako jsou konzervy, těstoviny, sušené mléko, olej, a podobně. Dále také hygienické potřeby - například holicí strojky, mýdlo, prášek na praní, čisticí prostředky, ale i dětské pleny či vlhčené ubrousky. Tímto bych rád vyzval veřejnost – pokud víte o potřebných osobách ve svém okolí, kteří takovou pomoc potřebují, neváhejte nás kontaktovat,“ podotýká František Bílek, který připomněl, že kromě zapojení CPMP do programu FEAD se jeho centrum angažuje i v dalších aktivitách s cílem získat pomoc pro potřebné. „Jedná se například o organizování potravinových sbírek v obcích našeho regionu a zajišťová-

ní hmotných darů od sponzorů,“ dodal František Bílek. Lidé, kteří potřebují pomoc v nouzi, se mohou obrátit na vedoucího Centra potravinové a materiální pomoci Uherský Brod Ing. Františka Bílka, Ph.D., mob.: 724 651 321 email: frantisek.bilek@uhbrod.charita.cz nebo na paní Bc. Simonu Vrba - sociální pracovníci, mob.: 739 547 623, e-mail: simona.chocholata@uhbrod.charita.cz

Více informací o projektu FEAD: <http://www.mpsv.cz/cs/18823>

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Evropská unie
Fond evropské pomoci nejchudším osobám
Operační program potravinové a materiální pomoci

- Operační program potravinové a materiální pomoci podporuje osoby a domácnosti ohrožené chudobou a sociálním vyloučením.

- Ministerstvo práce a sociálních věcí prostřednictvím operačního programu realizuje projekt „Potravinová a materiální pomoc nejchudším osobám“.

- Nejchudší lidé dostanou díky projektu zdarma potravinové balíčky a balíčky se základními hygienickými potřebami a potřebami souvisejícími s péčí o děti.

- V rámci projektu jsou nabízeny doprovodné aktivity přispívající k sociálnímu začleňování.

Projekt je financován z prostředků Fondu evropské pomoci nejchudším osobám prostřednictvím Operačního programu potravinové a materiální pomoci a státního rozpočtu ČR.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

E-mail: oppmp@mps.cz

www.mpsv.cz | facebook.com/mpsvcz | twitter.com/mpsvcz

Brodská Charita je na seznamu organizací, kterým mohou výrobci nabízet potraviny pro potřebné

Oblastní charita Uherský Brod byla ministerstvem zemědělství ČR zařazena do seznamu organizací, kterým mohou výrobci a prodejci nabízet potraviny. Tyto potraviny jsou určeny k pomoci lidem v sociální nouzi. Na seznamu ministerstva zemědělství je v současné době celkem 56 neziskových organizací z celé republiky, další se mohou přihlásit. Brodská Charita má s potravinovou pomocí dlouholeté zkušenosti a nad rámec svých pracovních a zákonných povinností provozuje Centrum potravinové a materiální pomoci. „Naše oblastní Charita již s některými výrobci i prodejci spolupracuje a díky tomu může

pomáhat lidem, kteří tuto pomoc potřebují,“ vysvětlil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci v Uherském Brodě František Bílek odhaduje, že jeho centrum ročně pomůže zhruba 500 žadatelům. „Jedná se především o matky samoživitelky s malými dětmi, u kterých už sociální systém vyčerpal veškeré možnosti, ale také o seniory a další potřebné. Zájem je především o trvanlivé potraviny, jako jsou konzervy, rýže, luštěniny, ale také o prací prostředky, pleny a podobně,“ uvedl František Bílek. Jak upřesnil ministr

zemědělství ČR Marian Jurečka, jedním z důvodů vzniku seznamu je především dlouhodobá snaha o snížení plýtvání s potravinami. „Díky novele zákona o potravinách mohou výrobci a prodejci Charitám věnovat potraviny, které mají například deformované obaly nebo špatnou velikost písma na obale, ale pro konzumaci jsou stále bezpečné,“ řekl ministr zemědělství Marian Jurečka.

Seznam organizací, kterým mohou výrobci a prodejci nabízet potraviny:

<https://www.kdu.cz/getattachment/Aktualne/Zpravy/Ministerstvo-zemedelstvi-Kam-darovat-vyrazene-potr/Seznam-opravnenych-prijemcu-darovanych-potravin.pdf.aspx>

Oleg Kapinus, pracovník pro PR a fundraising

Hamé posílá skrze brodskou Charitu další pomoc potřebným

Další várku paštik věnovala ve čtvrtek 16. února uhersko-brodské Charitě společnost Hamé. „Dvě palety paštik nám stejná firma věnovala zhruba před dvěma týdny. Nyní jsme tedy obdrželi další jednu paletu této potraviny. Paštiky jsou určeny pro žadatele o pomoc Centra potravinové a materiální pomoci a další potřebné. Firmě Hamé patří za jejich vstřícnost a pochopení vůči potřebným velký dík, o paštiky je totiž mezi žadateli velký zájem,“ podotkl vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci v Uherském Brodě František Bílek.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising*

Výtěžek charitního plesu podpoří Pečovatelskou službu Strání

Strání – Velké množství návštěvníků, skvělá hudba, bohaté občerstvení a vynikající nálada. Tak vypadal 10. Charitní ples ve Strání, který se konal v prostorách tamní školy v pátek 10. února. Výtěžek plesu ve výši 60 013 Kč je určený na nákup pomůcek pro klienty Pečovatelské služby Strání. Ta se ve Strání a v několika okolních obcích stará celkem o 63 klientů. Akci pořádala Oblastní charita Uherský Brod, ve spolupráci s obcí Strání a Nadací Synot, také v souvislosti s 90. výročí založení Charity a 25. výročí její znovuoobnovené činnosti, které připadá na letošní rok. „Brodská Charita, která se stará také o klienty ve Strání, si zaslouží velké uznání. Práce jejích lidí se seniory, nemocnými a potřebnými je mimořádně záslužná a potřebná,“ poznamenal v úvodu akce směrem k přítomným starosta Strání Antonín Popelka. Ples se konal pod záštitou poslance PS PČR a předsedy Výboru pro Evropské záležitosti Ondřeje Benešika, který v minulosti zastával i funkci starosty Strání.

Mezi četnými hosty byli, kromě Ondřeje Benešika, také další dva poslanci Parlamentu ČR – Ludvík Hovorka a Josef Uhlík, senátor a starosta Uherského Brodu Patrik Kunčar, radní Zlínského kraje Jan Pijáček, řada starostů a místostarostů obcí regionu, ředitel městské nemocnice v Uherském Brodě Ferdinand Kubáník, místostarostka Vlčnova a předsedkyně Rady Charity Marta Moštková, ředitel Arcidiecézní charity v Trnavě Miroslav Dzurech, farář z Březové Pavel Vágner, řada sponzorů a další. „Ples se mi moc líbil. Poznal jsem řadu nových lidí, líbila se mi i pestrá muzika, výborné občerstvení a překvapilo mě i neskutečné množství cen v tombole, které jsem snad na žádném plese ještě neviděl. Vždy se snažím ve farnostech, ve kterých sloužím, plesy navštívit. Je to dobrá příležitost potkat se s lidmi z farnosti tak trochu v neformálním duchu a lépe je poznat,“ podotkl březovský farář Pavel Vágner. Dobré pocity z plesu měla i místostarostka Vlčnova a předsedkyně charitní rady Marta Moštková. „Ples považuji za velmi vydařený. Jako předsedkyně Rady Charity se snažím být na kaž-

dém plese brodské Charity, a vždy je úroveň této akce na vysoké úrovni. Obdivovala jsem bezkonkurenční tombolu, jejíž rozsah výmluvně vypovídá o tom, že sponzoři vnímají brodskou Charitu jako důvěryhodnou a velmi prospěšnou organizaci. Velké uznání patří také pořadatelskému týmu, který měl s tak náročnou akcí bezesporu hodně práce,“ konstatovala Marta Moštková.

Ředitel Oblastní charity Uherský Brod vysvětlil, že myšlenka na ples jeho organizace nevznikla kvůli finančnímu bonusu, který k podobným akcím vždy neodmyslitelně patří. „Charitní plesy nepořádáme prioritně kvůli výtěžku, který je určený pro naše služby a naše klienty. O tom ostatně vypovídá i skutečnost, že vstupné na tyto plesy je vždy dobrovolné. Důvodem ke konání těchto akcí je možnost setkání s lidmi, kteří k nám a k Charitě mají blízko. S lidmi, kteří nám pomáhají nebo nám třeba jen fandí a vnímají naši práci jako smysluplnou a potřebnou. Jsem velmi rád, že od prvního ročníku mají tyto plesy velkou společenskou úroveň a vždy přijde velké množství milých hostů,“ poznamenal

ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. Ples připravovalo několik desítek pracovníků brodské Charity. „Přípravy byly hodně náročné. A která část příprav nám dala nejvíce zabrat? Asi to byla samotná úprava sálu. Ten jsme začali chystat už v pátek dopoledne, kdy ještě ve škole probíhala výuka. Musela jsem s předstihem vypracovat časový harmonogram práce jednotlivých kolegů, kteří se na organizaci podíleli, vše muselo klapnout během pár hodin. Spolupráce s vedením školy i s panem školníkem však byla vynikající, a tak jsme včas stihli všechno nachystat,“ připomněla vedoucí Pečovatelské služby Strání a hlavní organizátorka plesu Miroslava Havlíková.

Účastníky akce ve Strání bavila dechová hudba Straňanka, cimbálová muzika Strýci ze Strání, DJ Jan Zámečník, mužský pěvecký soubor S.E.N. ze Strání a v úvodu plesu vystoupil místní Divadelní spolek Karla Högera. Součástí vydařeného plesu, kterého se zúčastnilo zhruba 400 návštěvníků, byla i ochutnávka přívlastkových vín a bohatá tombola s téměř 450 cenami.

Příští, XI. Charitní ples, se uskuteční za rok v Horním Němčí.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Máte doma nepotřebné brýle? Ještě mohou velmi pomoci!

Oblastní charita Uherský Brod pořádá do 15. května sbírku dioptrických brýlí. Po ukončení sbírky budou brýle zaslány pracovníkům Charity Jablunkov v ostravsko-opavské diecézi. Odtud pak brýle poputují prostřednictvím řeholníků a laiků-misionářů k chudým lidem do Asie, Afriky, Latinské Ameriky a dalších cílových zemí.

„Dioptrické brýle jsou pro velkou část obyvatel těchto zemí, kteří trpí nějakou oční vadou, nedostupným luxusem. Správné brýle jim velmi usnadní život. Pracovníky-dobrovolníky, kteří brýle těmto lidem předávají, doprovází oční specialista – optometrista, který lidem vy-

bírá vhodné brýle,“ vysvětlil koordinátor sbírky na Uherskobrodsku, pracovník Oblastní charity Uherský Brod, František Bílek.

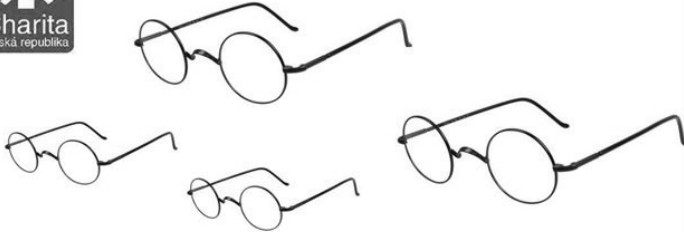
Lidé mohou nepoškozené dioptrické brýle, které již nepotřebují, odevzdat ve všech zařízeních Oblastní charity Uherský Brod, tedy v charitních domech a domech s pečovatelskou službou ve Slavkově, Strání, Bánově, Horním a Dolním Němčí, Vlčnově, Nivnici, Korytně a také v Uherském Brodě v každé službě tamní Charity.

Oleg Kapinus,
Oblastní charita Uherský Brod

DARUJTE BRÝLE POTŘEBNÝM!

Sbírka brýlí Oblastní charity Uherský Brod

Máte doma staré nepoužívané dioptrické brýle? Věděli jste, že v chudých zemích můžou mít hodnotu i ročního platu? Darujte brýle lidem, kteří je opravdu potřebují, ale nemohou si je dovolit.

Vybíráme jakékoli dioptrické brýle. Prosíme, nenoste poškozené brýle (bez sklíček, zlomené apod.).

SBĚRNÁ MÍSTA: VŠECHNY SLUŽBY CHARITY V UHERSKÉM BRODĚ A OKOLNÍCH OBCÍCH.

SBÍRKA POTRVÁ DO 15. 5. 2017

Děkujeme!

Kontakt: František Bílek, tel.: 724 651 321, Partyzánů 2174, Uherský Brod

Židle a lavice od společnosti TON využijí klienti i pracovníci Charity

Vstřícný krok vůči Oblastní charitě Uherský Brod učinilo vedení společnosti TON v Bystřici pod Hostýnem. Brodské Charitě totiž zdarma věnovalo lavici vhodnou pro vybavení domácnosti či společenských prostor, a za mimořádně vstřícnou cenu Charity odprodalo 15 židlí. „Lavici poskytneme mamince samoživitelce s malým dítětem, která se ocitla v sociální nouzi a shání nábytek, židle pak poslouží pracovníkům a uživatelům některých našich služeb,“ vysvětlil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. Vedení společnosti TON patří za jejich vstřícnost a pochopení velké poděkování.

Oleg Kapinus
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Charita Valašské Meziříčí

Začátek roku v Denním stacionáři Radost

Nový rok 2017 jsme začali úklidem a odstrojováním vánočního stromčku. Poté jsme se s našimi klienty s nadšením pustili do běžné práce. Začali jsme párat vlnu, motat klubíčka na speciální háčky, ze kterých potom vznikají bambulky a následně z bambulek medvídci z vlny. Klienti si tak procvičují jemnou motoriku.

Na konci ledna jsme vyráběli zobání pro ptáčky. Šišky namanované tukem jsme „obalovali“ v různých semínkách, které jsme potom šli pověsit na stromy do parku a s radostí pozorovali, jak ptáčkům naše krmení chutná.

Když je venku zima a nedá se moc chodit ven, rádi si pouštíme různé vtipné scénky pánů Felixe Holzmann a Jiřího Krampola, oblíbené jsou také pasáže z divadelních her Divadla Jára

Cimrmana. Se zaujetím jsme s klienty poslouchali přednášky inspirujících osobností, např. kněze Mariána Kuffy, nebo si pouštěli filmy. Velkou oblibu si u našich klientů získal film Zapomenuté světlo.

Na konci února jsme se rozloučili s naší pracovnící Radkou, která odcházela do jiného zaměstnání. Na rozloučenou jsme společně poseděli, předali jí pár dárečků na památku a kytičku. Na nejdělejší tváři se objevily slzy dojetí. Věříme, že se Radka bude mít v nové práci dobře, a přejeme jí, aby se jí všechno dařilo.

Za DS Radost
Zlataše Lušovská

Na benefičním plese Charity měli sraz mafiáni

V pátek 24. února se v Kulturním domě v Hrachovci sešli na svém plese mafiáni a mafiánky z blízka i z daleka. Dostaveníčko si dali na benefičním plese, který pořádala Charita Valašské Meziříčí. Možná vám to nejde dohromady – Charita a mafiáni – ale věřte mi, jde to. Všichni se výborně bavili, sdělovali si nové mafiánské praktiky, pochutnali si na výborném menu

pana Vaigla. Dokonce udělali něco pro své zdraví, a to když se ploužili po parketu při hudebním vystoupení c. m. Polajka a pana V. Volka. Nechyběla ani opravdu nabitá tombola.

Chvilka zklidnění nastala, když na parket vyšly modelky a jeden odvážný model, a předvedli modely z Charitního šatníku a Krámku v pasáži, za které mohou nejen přítomní na plese, ale i široká veřejnost utratit nehorázné sumy peněz.

A když jsme u těch peněz. Tak samozřejmě, ani ples se neobešel bez probírání této otázky. Důkazem je to, že se podařilo dát dohromady 30 468 Kč. Tyto peníze budou předány rodičům sedmiletého Dominika z Veselé. Ti pak za ně nakoupí zdravotní pomůcky a péči, kterou Dominik vzhledem ke svému zdravotnímu postižení potřebuje.

A pak, že mafiáni a mafiánky nemají dobré srdce!

Díky všem, kteří benefiční Mafiánský ples přišli podpořit a všem, kteří jakkoliv přispěli k jeho přípravě a samotnému průběhu.

Těšíme na viděnou opět za rok!

Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková

Oblastní charita Vyškov

Pilotní projekty podpory pro pečující jsou potřebné

Při poskytování našich služeb se každodenně setkáváme s rodinnými příslušníky, kteří neformálně pečují o své blízké. Dlouhodobě řešíme otázky, jak je možné tyto pečující podpořit, protože jejich činnost, ale především situace, jsou obtížné, fyzicky a psychicky vyčerpávající.

V minulém roce jsme díky podpoře Jihomoravského kraje realizovali pilotní projekt podpory pro pečující a potvrdilo se nám, že obdobné aktivity jsou potřebné.

I v tomto roce jsme se rozhodli pokračovat v projektu, i když prozatím bez dotační podpory. Během prvních měsíců roku jsme tak zrealizovali dvě setkání pečujících a mnoho návštěv přímo u pečujících doma.

Pro pečující nabízíme tyto tři hlavní aktivity:

- 1. Psychoterapie** – jde o podporu, doprovázení, psychoterapii v období změny role, nebo naopak při dlouhodobém pečování. Také nabízíme rodinnou terapii v případech, kdy je nemoc vnímána jako další člen domácnosti.
- 2. Setkávání pečujících** – pro mnohé lidi splňuje forma sdílení

zkušeností s ostatními funkcí vzdělávací, ale také podpůrnou a umožňující nenásilný náhled na svou situaci.

- 3. Ukázky a nácviky přímo doma** – pro reagování na konkrétní potřeby pečujícího a nemocného je vhodné nácvik péče realizovat přímo na místě, s pomůckami, které má pečující k dispozici. Pečující se mohou zeptat hned a konkrétně. Mohou vidět pracovníka, jakým způsobem poskytuje péči on, jak si uzpůsobuje prostor i pomůcky.

Podpora pro tuto cílovou skupinu je specifická především v tom, že se jedná o velmi nekompatní skupinu. Dalším úskalím je překonávání psychické bariéry přijímat podporu a pomoc, kterou mnozí pečující mají, protože jejich role od nich vyžadují opak – myslet na svého blízkého a pomáhat mu.

Doufáme proto, že se naše podpora a pomoc dostane tam, kde je jí třeba.

Hana Regnerová, ředitelka

(V projektu působí jako psychoterapeutka)

Charita Zlín

Kvalitní zázemí pečovatelské služby je základem pro kvalitně poskytovanou péči

Modernizace zázemí pečovatelské služby skončila. "Denní místnost, šatna, počítačová pracovna pečovatelek jsou propojeny s pracovním sociálních pracovníků, vše voní novotou," vysvětlil Mons. Ivan Fišar, zlínský děkan. Společně pak s radní Zlínského kraje Michaelou Blahovou a náměstkem primátora Ing. et Ing. Jiřím Korcem prostory oficiálně otevřeli.

Poděkování hostům za přijetí pozvání, poděkování za přízeň.

Poděkování těm, kteří se na realizaci záměru podíleli. A přání pečovatelkám, aby se 'v novém' cítily jako doma.

Provoz zlínské charitní pečovatelské služby zajišťují více jak dvě desítky pracovníků, kteří doposud neměli společné zázemí, což se vzhledem k drobné reorganizaci ve službě v polovině minulého roku změnilo. Aby však bylo dosaženo maximálního komfortu pro pracovníky, který splňuje veškeré zákonné a především hygienické normy a prostory všem v maximální možné míře vyhovovaly, bylo potřeba realizovat úpravy, byť drobné, ale významné.

„Děkujeme vedení Charity a hlavně naší paní vedoucí, která se také zasloužila o to, že máme tyto krásné prostory. Cítíme se tu velice dobře,“ řekla pracovnice pečovatelské služby s kyticí v ruce, kterou, za potlesku všech přítomných, předala vedoucí služby.

Revitalizace zázemí pro pracovníky terénní a ambulantní sociální služby byla hrazena částečně z projektu Tříkrálové sbírky 2016: 'Kvalitní zázemí pečovatelské služby je základem pro kvalitně poskytovanou péči'.

Za vstřícnost se sluší vyslovit poděkování také statutárnímu městu Zlín, vlastníku nemovitosti.

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2017, statutární město Zlín a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Střípek z Domovinky-centra denních služeb pro seniory Charity Zlín: Nakonec drátkovali všichni, i když někteří si zprvu nevěřili

„Moc se nám tu líbí, myslím, že se za vámi brzy vrátíme,“ sdělila paní Zuzana ze zařízení Moje Dílna <http://mojedilna.eu/>, která, spolu s kolegyní, tvoření pro uživatele centra přinesla.

Přestože byla prioritou hra s drátky, korálky a kamínky, zazněla od uživatele služby připomínka, která, dalo by se říct, s aktivitou až tak nesouvisela, i když - „Kdo krájel ty koláčky mosel mět hrozně krátký nůž, že se mu nepodařilo udělat větší kousky :-“

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2017, statutární město Zlín a dárce.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Fašaňku, fašaňku, Velká noc bude, kdo nemá kožucha, zima mu bude

Malé, velké, tenké, tlusté, hlučné, barevné i truchlící masky a harmonika, ozembuch a pro náš region méně obvyklé dudy. Ale i koblihy, čaj a možná něco navrch. To bylo veselí nejen u zlínského charitního azylového domu, ale i v Naději, kde celá masopustní výprava přišla potěšit uživatele Domu pokojného stáří.

Již tradičního fašaňku se nezúčastnili pouze uživatelé a pracovníci azylového domu, ale tu a tam se přidali i ostatní kolegové ze zlínské Charity, či z řad veřejnosti. Ti všichni se hned na úvod mohli zapojit do hádanky, kterou položil 'Laufer'*, maska, pod níž se ukrývala vedoucí zařízení: „Určitě více než na dospělě jsem se obrátila na děti mladšího školního věku, abych je vyzkoušela z názvů přítomných hudebních nástrojů. Harmoniku odhalily bez zaváhání, kupodivu dudy také poznaly, ale nad ozembuchem zůstaly bezradně stát, takže jsme jim museli všichni napovědět. Muzikanti nástroje představili, zahráli něco veselého, co znají i děti a poté ti menší názvy nástrojů zopakovali. Ovšem ozembuch byl pro ně nezapamatovatelný. Až jedna dívka vítězně vykřikla: Jmenuje se DUM BUM! :-). No, možná se tento název dostane do moderního hudebního slovníku.“ Ze jmenovaného nástroje byla překvapená i jedna z obyvatelk zařízení. Když ozembuch brala do ruky, aby si hru vyzkoušela, netušila, že doprovodit muziku na tento nástroj není až tak snadné: „Jé, já to neumím, no to jsem skutečně netušila, že je hraní tak těžké.“

Poté se všichni vydali na společnou pout' sídlištěm do již zmíněného zařízení, přičemž masky sklízely obdiv kolemjdoucích. Za to je vesele vyzývaly k zapojení se slovy: „Pod'ťe všeci túto cestů, tady velké hříby rostů!“ Po krátkém setkání s přáteli a uživateli zlínské Naděje přišel návrat zpět k azylovému domu, kde finišovala volba nejzajímavější masky. Názory se různily, každého zaujalo něco jiného. Většinu přítomných zajímalo, co oslovilo zkušenou fašaňkářku, vedoucí zařízení Mgr. Evu Danielovou: „Musím říct, že děti byly velmi nápadité. Například maska 'boháček' měla i vlastnoručně vyrobené peníze, kterými obdarovávala ostatní přítomné. Děti se třeba radovaly z megafonu a s nadšením jej využívaly.“

Ale největší těšení již od předešlého dne bylo na fašankové kobližky, kterých byl, díky Penam, a.s., opravdu dostatek. „Děti je

braly po dvou a kobližek z pravé ruky zakusovaly kobližkem z levé ruky a bílé cukrové fousky kolem pusy jim jen zářily. Však si toto sladké potěšení opravdu zasloužily,“ řekla Eva Danielová. Možná by se mohlo prozradit, že kobližky nebyly tím posledním, co děti okoštovaly. S chutí se totiž posléze vrhly na chleba se sádlem a škvarky, takže na dospělě, jimž tato pochutina byla původně určena, toho moc nezbylo.

P. S. Pro klid - Basu se podařilo pochovat (opět za skříní).

* Laufer - prakticky vede celý masopustní průvod; ještě předtím však žádá starostu o povolení, původně mohl plnit tuto roli pouze svobodný muž

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2017, statutární město Zlín a dárce.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Hostili jsme návštěvu z partnerských škol v USA

Deset březnových dnů hostila CARITAS – VOŠs Olomouc čtyři studentky a dvě vyučující z OCTC a Brescia University z amerického města Owensboro. Díky připravenému programu nahlédli do fungování sociálního systému a sociálních služeb

v ČR. Teoreticky je do něj zasvětil ředitel CARITAS – VOŠs Olomouc Martin Bednář a vysvětlil jim především historický kontext vývoje sociálních služeb a aktuální nastavení sociálního systému. V následujících dnech poznávala americká návštěva i praxi sociálních služeb díky exkurzím do zařízení v Olomouci či Brně. Charita Olomouc jim představila své služby pro lidi bez domova ve středisku Samaritán. Do terénu v sociálně vyloučených lokalitách vyrazili s přerovskou pobočkou organizace Člověk v tísni. V Brně se podívali do dílny pro lidi s postižením V růžovém sadu. Kromě toho je přivítali i na Magistrátu města Olomouce a na sociálním odboru Krajského úřadu Olomouc.

Kromě odborné stránky bylo součástí programu i poznávání české kultury a historie a neformální setkání se studenty CARITAS. Jejich návštěva se odehrála v rámci spolupráce, která začala již v roce 2011. Kromě pobytů amerických studentů v Olomouci zahrnuje i výměny učitelů či odborné praxe českých studentů v Owensboro.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Nová partnerství v Mexiku

Tereza Malochová a Jan Říkovský podnikli zahraniční cestu do Mexika v rámci mobility Erasmus+. Účastnili se Mezinárodního týdne partnerství na univerzitě ITESO v Guadalajaře a navazovali partnerství v místních organizacích.

Během svého pobytu se nejen inspirovali místním vzdělávacím systémem, setkali se s kolegy Ilianou a Gerardem, kteří byli hosty CARITAS - VOŠs v listopadu 2016, ale navštívili i několik neziskových organizací, ve kterých jednali o budoucí spolupráci v oblasti odborných praxí pro studenty. Již v příštím roce tak budou moci studenti vybírat z několika možností stáží v Mexiku, například v azylovém centru pro transmigranty FM4 Paso Libre nebo se podílet na humanitárních aktivitách organizace Oxfam México.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Výzvy pro Mariupol:

Péče o mentálně postižené děti, sociální podnikání a domácí hospicová péče

Arcidiecéze olomoucká, Diecéze brněnská – Dvoučlenný tým Charity Mariupol z Ukrajiny, její ředitel Rostyslav Sprynjuk a jeho zástupce Jevgenij Čako, přijeli nasbírat nové zkušenosti do Charit v Olomouci, Zábřehu, Uherském Hradišti a ve

Znojmě. Do Česka je pozvala Arcidiecézní charita Olomouc, se kterou spolupracují při výdeji teplého jídla pro uprchlíky z východu Ukrajiny, kde se válí. Protože v Mariupolu přebývá velký počet těchto potřebných, chtějí odstartovat

sociální podnikání – to dá práci lidem v nouzi a také zabezpečí činnost Charity. Mariupolští se při své návštěvě (20. – 24. února) zaměřili i na domácí hospicovou péči či začleňování mentálně postižených dětí a mladých do společnosti. V Mariupolu žije půl milionu obyvatel, v době válečného konfliktu na východní Ukrajině však v tomto městě přebývá ještě dalších 108 000 vnitřně přesídlených. Toto číslo se týká pouze oficiálně přihlášených. „Vnitřně přesídlení lidé přebývají v podnájmech, přišli o domov, práci, obživu, nemají se jak a kde realizovat. Někteří docházejí na jídlo do naší charitní jídelny, je však třeba, aby si našli práci. Aby neztratili pracovní návyky. Dále je třeba, aby Charita byla soběstačná. Proto jsme přijeli načerpat zkušenosti ohledně sociálního podnikání, jak je možné rekvalifikovat potřebné a tak dále,“ zdůvodnil ředitel Charity Mariupol Rostyslav Sprynjuk. Podle něj většina lidí z východu Ukrajiny pracovala v továrnách – kovovýrobách, takže je třeba, aby se naučili jinému řemeslu.

Pozorovací cesta charitních mariupolských pracovníků začala v úterý 21. února v Uherském Hradišti. Tam navštívili šicí dílnu, kde pracují hluchoněmí, lidé se zdravotním postižením či s onkologickým onemocněním. Tito lidé jsou na pracovním trhu znevýhodněni, často musí k lékaři na nejrůznější prohlídky a často zůstávají nemocní doma. Díky šicí dílně Lidumila, která začínala před jednadvaceti lety pod Oblastní charitou Uherské Hradiště, i oni najdou uplatnění. „Před rokem a půl jsme se přestěhovali do nových větších prostor, takže máme kromě dílny i kuchyňku nebo třeba sklad. Šijeme vlastní věci, například polštářky, výbavičku pro novorozena-

ta, dále šijeme na zakázku, například našíváme loga firem na pracovní oděvy, šijeme povlečení pro hotely a dokonce i halenky a šaty pro jeden pražský butik. Zákazníci k nám chodí i jednotlivě,“ popisuje vedoucí Lidumily Marie Halamičková. Ta přiblížila charitním pracovníkům, jak Lidumila začínala a jak funguje podpora zdravotně znevýhodněných pracovníků a podobných institucí ze strany českého státu. Prozradila také režim šicí dílny či to, jak získat zákazníky.

Okna bez skel v třicetistupňových mrazech

Další zastávkou byla svíčková dílna ve Znojmě. Dále Oblastní charita Znojmo, kde přiblížili charitní pracovníci situaci na východní Ukrajině europoslanci Pavlu Svobodovi. Podle

ředitele mariupolské Charity jsou na tom špatně obyvatelé nedaleké nárazníkové zóny. Tam padají střely z míst, kde se válčí. „Spousta lidí tak má vysklená okna a nemají peníze na jejich opravu. Teplota přitom v zimě klesla až na mínus 30 stupňů. Mnohdy jsou vysklená všechna okna bytu, takže když jim některé organizace zasklí jedno jediné okno, vůbec to nepomůže. My jsme se na tento problém zaměřili a podařilo se nám zcela zasklít několik set bytů. To je řešení,“ přiblížil Rostyslav Sprynjuk.

Dalším problémem je, že na Ukrajině děti s mentálním postižením nemají žádnou podporu od státu. Jejich rodiče tak musí zakládat občanská sdružení, aby se alespoň něco dalo dělat. Charita Mariupol jim pak pomáhá, například při tvůrčích činnostech. To ale nestačí. „Drtivou většinu těchto dětí příbuzní vůbec nepouštějí z bytu. Nikdo s nimi nekomunikuje, jsou zcela mimo společnost. Překvapilo mě, jak s postiženými dětmi pracují u vás v Česku. Je to pro nás výzva,“ sdělil mariupolský ředitel po návštěvě znojemského denního stacionáře Damián. Ten navštěvuje celkem 15 klientů. Jde o mladé s mentálním postižením, kteří se učí, jak být soběstační, tedy jak si vyprat prádlo, umýt nádobí, jak fungovat v domácnosti. V Damiánovi se připravují i na zaměstnání či samostatné bydlení, zkrátka se začleňují do společnosti. Dále se mohou vyučit v pletení košíků a výrobě svíček. Ve stacionáři se však vyřádí i v keramické dílně nebo na zahradě.

Pracovníci mariupolské i Arcidiecézní charity Olomouc navštívili také azylový dům pro matky a otce s dětmi. Uvnitř je k dispozici 13 bytových jednotek pro ty, kteří se ocitli v krizi. „Naši klienti nejčastěji přijdou o bydlení tak, že je kvůli hádce vyhodí buď jejich partner, nebo příbuzní. Mnohé vyhodí jejich nájemce, když mu třeba dvakrát nezaplatí, pak jsou tu dluhy, exekuce, často ale také domácí násilí nebo psychické týrání,“ nastínila pracovnice azylového domu důvody, proč se ocitají matky a otcové s dětmi bez přístřeší. Pobyť je dočasný, lidé v nouzi se tu ukryjí, zklidní. S vyřešením situace jim přitom pomáhají tamní pracovníci.

Na Ukrajině smrt není tabu

Mariupolské také velmi zajímá domácí hospicová péče. Proto se ve středu 22. února vydali do Hospice na svatém Kopečku. S ředitelem Jiřím Boríkem probrali, jak hospic funguje, jaké je jeho financování, jaké je třeba vybavení a další praktické záležitosti. Narazili také na téma smrt. Zatímco v Česku je smrt velkým tabu a lidé o ní nemluví, na Ukrajině je tomu naopak.

Ve čtvrtek 23. února se Mariupolští v doprovodu pracovníků Arcidiecézní charity Olomouc vydali do Charity Zábřeh, kde probrali domácí péči - zdravotní i hospicovou. Pečovatelky a zdravotní sestry Charity Zábřeh se starají doma o pacienty po operaci, úrazu, pacienty s chronickým onemocněním, stomií či roztroušenou sklerózou. Zajíždějí také ke klientům hospicové péče. Zejména u hospicové péče jsou ošetřovatelé (díky službám) k dispozici 24 hodin denně. Šestkrát ročně se účastní supervize.

Ředitel Charity Zábřeh Jiří Karger zasvětil přítomné do nejrozumnějších způsobů sociálního podnikání. V tento den zamířila skupina ještě do nedalekého Palonína do svíčkové dílny, kde vyrábí především paškály.

Výprava z Mariupolu odjížděla zpět s novými plány. Teprve v terénu se však ukáže, jak jsou aplikovatelné přímo na Ukrajině. „Děkujeme Arcidiecézní charitě Olomouc za podporu, za to, že díky ní můžeme podávat jídlo více vnitřně přesíd-

leným lidem v naší jídelně. Také děkujeme všem Charitám a jejich šikovným pracovníkům, které jsme navštívili, že se s námi podělili o své zkušenosti. Budeme ve spojení,“ sdělil na závěr své cesty ředitel mariupolské Charity Rostyslav Sprynjuk.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Charita ČR bude v Iráku blíže potřebným, zakládá tam vlastní pobočku

V prosinci loňského roku a v lednu toho letošního se Charitě ČR podařilo rozdat 800 balíčků humanitární pomoci v těsné blízkosti mosulské bojové linie, a to ve spolupráci s polskou organizací Polska Akcja Humanitarna a iráckou RNVDO. Nyní v Iráku Charita ČR zřizuje vlastní pracoviště.

K první dodávce potravin, hygienických potřeb i potřeb do domácnosti v Mosulu došlo 14. prosince loňského roku. Další dvě proběhly letos v lednu. „Mosul je zničený. Čím více jsme se blížili centru, tím více zkázy jsme viděli. Fasády všech domů jsou poseté dírami od kulek a kolem silnic leží hromady ruin a odpadků, které se stávají dětskými hřišti,“ popisuje zážitky humanitární pracovník přítomný distribuci. „Při poslední dodávce jsme dokázali pomoci třem stovkám rodin, ale mnohem víc lidí odešlo s prázdnou. Prosili nejčastěji o láhev vody nebo lékařské vyšetření. Kolem 40 % zdejších obyvatel totiž trpí nedostatkem pitné vody kvůli zničenému vodovodu. Ve městě je také nedostatek potravin a zdravotníků,“ dodává. Naléhavou potřebu humanitární pomoci přinesla zvýšená intenzita bojů v listopadu, která ještě prohloubila stávající krizi uvnitř Mosulu, zejména v jeho východní části. Mnoho vnitřně vysídlených obyvatel uprchlo směrem do osvobozených čtvrtí na západě města, kde se rozhodlo zůstat namísto přesunu do uprchlických táborů. Oblast přitom na příliv osob nebyla nijak připravena, a tak zcela závisí na dodávkách pomoci zvenčí. Ne všechny humanitární organizace však chtějí postupovat nebezpečí a mají možnost se k potřebným dopravit. „Většina světových organizací se do Mosulu, natož na hranici bitevního pole, nedostane. Nám se to podařilo díky kolegům z místní partnerské organizace RNVDO, kteří mají možnost do Mosulu vstoupit,“ vysvětlila Helena Kotková, koordiná-

torka humanitární pomoci Charity ČR, která v únoru odjela do Iráku založit misi. Již 1. března díky ní došlo k zaregistrování Charity u místních úřadů. „V zemi jsme doposud působili skrze naše partnery, a to od dubna roku 2015. S humanitární pomocí jsme tehdy začali v provinciích Erbil a Dohúk, loni jsme se přesunuli do Bagdádu. S vlastní pobočkou přímo v místě potřeby ale budeme fungovat až nyní. Pomůže nám rozšířit objem pomoci a zároveň rychleji reagovat na aktuální potřeby,“ doplnila Helena Kotková.

Příběhy Iráčanů vyčkávajících ve frontách na humanitární dodávky jsou plné beznaděje. „Ztratil jsem všechno. Práci, peníze, majetek i ženu, kterou jsem miloval. Vdala se, protože už na mě nemohla déle čekat,“ popisuje mladík, který pracoval v cizině a do Mosulu zavítal den předtím, než do města přijel ISIS a nebylo mu umožněno znovu odjet.

Pomoc v hodnotě 44 270 dolarů (asi 1 133 750 Kč) obdrželo v posledních měsících celkem 5 357 osob. Polovinu potřeb-

ných financí poskytla Charita ČR. První distribuce směřovala do čtvrtí Al-Bakir a Gogjali, druhé dvě do AL-Qadissyah, A-Ula, Al-Mishraq, Al-Zuhur či Al-Sheikhkiyyah. Další vlny distribucí jsou plánovány na duben až červen 2017 v závislosti na dostupnosti finančních prostředků a vývoji potřeb v západní části Mosulu, kam se nyní přesouvají boje.

Pomáhejte v Iráku s námi a přispějte libovolným finančním darem na **účet číslo 55660022/0800 s variabilním symbolem 180**. Popřípadě zašlete DMS na ve tvaru **DMS CHARITASVET** na číslo **87 777**.

Každá DMS stojí 30 Kč, z toho Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu provozuje Fórum dárců.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Millerův mraveneček baví haitské děti

Haiti - Březen je Měsícem knihy. Také děti z Haiti si rády počtou. Třeba českou pohádku Polámal se mraveneček. Arcidiecézní charita Olomouc neobstarává školákům jen učebnice, ale občas zpestří i školní knihovničku. Pohádku o mravenečkovi přivezli humanitární pracovníci do škol v Gonaïves a Baie de Henne při své poslední misi (podzim 2016). Říkan-

ku si však haitské děti povypráví ve francouzštině, do takového jazyka je pohádka Františka Kožíška přeložena. Doprovází ji ilustrace Zdenka Millera.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*